

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. Момчилград, 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОМЧИЛГРАД, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Сунай Юс. Осман

при участието на секретаря Анита Кр. Дочева
като разгледа докладваното от Сунай Юс. Осман Административно
наказателно дело № 20235150200097 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН, и е образувано по жалба на Ю. А. Н. с ЕГН- *****, против Наказателно постановление № КЖ- 1/ 24.04.2023г. на Началника на РДНСК- Кърджали, с което на жалбоподателя е било наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 500 лева.

Жалбоподателят сочи, че горното нак. Постановление, с което му е била наложена глоба в размер на 1 500 лева, за допуснатото нарушение на чл.147 ал.2 от ЗУТ и на осн.чл.232 ал.1 т.2 от ЗУТ, е незаконосъобразно и необосновано, т.к. НП е било неправилно, и постановено при съществени нарушения на материалният и процесуалният закон. АУАН бил съставен извън 3-месечният срок по чл.34 ал.1 пр.2-ро от ЗАНН. Наказателното постановление е било издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, и при неправилно приложение на материалният закон. Не било установено да е извършил посоченото нарушение. Иска да се отмени нак.постановление изцяло, като претендира разноски.

В съдебно заседание се представлява от адв.Д. Х. от АК- Кърджали, който поддържа жалбата и развива допълнителни аргументи в подкрепа на искането си за отмяна на процесното наказателно постановление, отразени подробно в съдебният протокол. Претендира разноски.

Административно- наказващият орган се представлява от юрисконсулт А.М., която намира жалбата за неоснователна, и респ. процесното нак.постановление за правилно и законосъобразно издадено и иска потвърждаването на същото по съображения, подробно изложени в съдебно заседание чрез представената писмена защита- претендира ю.к.възнаграждение, респ. прави възражение за прекомерност на адв.хonorар.

Съдът, като прецени и обсъди оплакванията в жалбата, становищата на страните, както и доказателствата по делото приема за установено следното:

При извършване на служебна проверка по реда на чл.156 от ЗУТ от длъжностни лица на РДНСК- Кърджали /административно наказващият орган/ на 26.07.2022г.- а именно свидетелят инж.Г.Я. – старши инспектор при РДДСК- Кърджали, е констатирал нарушение при издаване на разрешение за строеж № 21/ 12.07.2022г., от Гл.Архитект на общ.Момчилград /жалбоподателят Ю. Ал.Н./- за строеж: „Фотоволтаична електрическа централа на покриви с обща инсталирана мощност 584,59 kWp /Фотоволтоичен парк/”, находящ се в ПИ с идентификатор *****.4.16 /върху сгради с идентификатори *****.4.16.1 и *****.4.16.2/, м.“Чешме Башъ“ по КККР на гр.Момчилград, без становище, с което да са определени условията за присъединяване към разпределителната мрежа. За установеното по време на проверката е бил съставен Констативен протокол № РС- КВ- 1/ 29.01.2019г. В този констативен протокол са посочени като нарушения съответните обстоятелства- посочени конкретно, и прието, че издаденото РС и одобреният проект на Гл.архитект на общината са незаконосъобразни. В констативният протокол са посочени и приетите за нарушени правни норми от ЗУТ.

Въз основа на констатациите по тази проверка, материализирани в горният Констативен протокол № РС- М- 356/ 26.07.2022г., Началникът на РДНСК- Кърджали е издал ЗАПОВЕД № ДК- 11-К- 2 от 01.08.2022г., с която е отменил като незаконосъобразни разрешение за строеж № 21/ 12.07.2022г., и е наредено Главният архитект на общината за отрази промяната върху строителните книжа, предмет на заповедта.

Пак въз основа на констатациите от Констативен протокол е съставен **Акт № К- 6/ 26.10.2022г.** от св.В. Д., в присъствието на св.П. А. /и двамата са служители на РДНСК- Кърджали по това време/, срещу жалбоподателя АЛ.Н., за това, че последният при изпълнение на функциите си на Главен архитект на Община Кирково, е издал разрешение за строеж № 21/

12.07.2022г.- за строеж: „Фотоволтаична електрическа централа на покриви с обща инсталирана мощност 584,59 kWp /Фотоволтаичен парк/”, находящ се в ПИ с идентификатор *****.4.16 /върху сгради с идентификатори *****.4.16.1 и *****.4.16.2/, м. „Чешме Башъ“ по КККР на гр.Момчилград, без становище, с което да са определени условията за присъединяване към разпределителната мрежа. В акта се сочи, че нарушението е извършено на 12.07.2022г. в Общинска администрация- Момчилград, и **е било установено по време на извършена служебна проверка на 26.07.2022г.** Нарушението е било по чл.147 ал.2 от ЗУТ и Актът е бил съставен в Присъствието на жалбоподателят Ю.Н., който собственоръчно е написал, че е получил съставеният акт **на 26.10.2022г.** Нарушителят е бил поканен за съставянето на акта. От същият в тридневен срок е постъпило възражение, което не е било прието за основателно.

Въз основа на този акт е издадено обжалваното Наказателно постановление № КЖ- 8/ 09.06.2020г. на Началник РДНСК- Кърджали, в което е описана горната фактическа обстановка, като това деяние жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл.147 ал.2 от ЗУТ, и е осъществил състава на деяние по чл.232 ал.1 т.2 от ЗУТ. С процесното нак.постановление на жалбоподателят е наложена „глоба“ в размер на 1 500 лева. НП е било връчено на жалбоподателя на 10.05.2022г. В наказателното постановление са налице мотиви, с които АНО приема, че нарушението не е маловажно, и че е второ- поради влязло в сила друго нак.постановление, описано подробно.

По делото се установи, че отмененото Разрешение за строеж №21/12.07.2022г., издадено от главния архитект на Община Момчилград, за: „Фотоволтаична електрическа централа на покриви с обща инсталирана мощност 584,59 kW p (Фотоволтаичен парк)“, находящ се в ПИ с идент. *****.4.16 /върху сгради с идент. *****.4.16.1 и идент. *****.4.16.2/, м. „Чешме Башъ“ по КККР на гр.Момчилград, е с възложители „Визьор“ ООД и „Иконус - Икономически консултации и услуги“ ЕООД.

Установи се също така, че при извършване на служебната проверка по реда на чл.156 от ЗУТ на Разрешение за строеж № 21/12.07.2022г. е било представено и Разрешение за строеж № 23/11.06.2019г. /влязло в сила на 01.07.2019г./, издадено от Гл.архитект на Община Момчилград, за: „Монтаж на фотоволтаична централа -574 KWp, находяща се в същия имот /ПИ с идент. *****.4.16 по КККР на гр. Момчилград/, със същия възложител „Визьор“ ООД.

В самото Разрешение за строеж № 23/11.06.2019г. е било описано становище от 06.06.2019г. на „ЕР ЮЕ ЕВН група“, с което били определени условията за присъединяване към разпределителната мрежа, изискуемо на основание чл.147 ал.2 от ЗУТ. В Разрешение за строеж № 21/ 12.07.2022г. е бил описан Договор № ДГ-ПР20- 653/04.04.2022г., сключен между възложителите „Визьор“ ООД и „Иконус- Икономически консултации и услуги“ ЕООД и „ЕЛЕКТООЕНЕРГИЕН СИСТЕМЕН ОПЕРАТОР“ ЕАД, като в т.3 от договора били определени условията за присъединяване към разпределителната мрежа.

В договор № ДЕ-ПР20-653/04.04.2022г. за присъединяване на обект на производител към преносната електрическа мрежа са определени условията за присъединяване на ФЕЦ с мощност 1 MW, наоходяща се в ПИ с идент. *****.4.16 по КKKP на гр. Момчилград. От описаното в договора не може да се установи с категоричност дали договора се отнася за фотоволтаичната централа по Разрешение за строеж № 23/11.06.2019г. или по Разрешение за строеж № 21/12.07.2022г. Не може да се приеме и тезата, че договора се отнася и за двете фотоволтаични централи, тъй като тяхната обща инсталационна мощност надхвърля 1 MW, визирана в чл.147 ал.1 т. 14 от ЗУТ. С оглед на изложеното се обосновава извод, че при издаване на Разрешение за строеж № 21 от 12.07.2022г. е нямало становище, с което да са определени условията за присъединяване към разпределителната мрежа, в нарушение на чл.147 ал.2 от ЗУТ.

По делото се установи, че ЗАПОВЕД № ДК- 11-К- 2 от 01.08.2022г., с която е отменено като незаконосъобразно Разрешение за строеж № 21/ 12.07.2022г., е било обжалвано от „Визьор“ ООД и „Иконус- Икономически консултации и услуги“ ЕООД и „ЕЛЕКТООЕНЕРГИЕН СИСТЕМЕН ОПЕРАТОР“ ЕАД, като Административен съд- Кърджали с Решение № 48/ 07.02.2023г. по адм.д. № 359/ 2022г. е отхвърлил направеното оспорване на Заповедта / респ. съдът е потвърдил ЗАПОВЕД № ДК- 11-К- 2 от 01.08.2022г./. Приложено е копие на касационна жалба против решението на Адм.съд- Кърджали, но не са представени доказателства, че е образувано касационно дело по тази жалба- дали има постановен акт на ВАС в тази насока.

Като доказателства са приложени обсъдените по-горе документи и актове, както Заповед № РД- 047/ 04.02.2022г. за предоставяне на правомощия на началника на регионална дирекция за национален строителен контрол, както и Заповед № РД- 13- 118/ 09.04.2023г. за заместване на

началник РДНС-заверено копие; копия на НП № КЖ- 2/ 30.05.2022г., с което на жалбоподателя по настоящото производство е било наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 1 000 лева – за нарушение по чл.148 ал.4 вр.чл.147 ал.1 т.1 от ЗУТ, на осн.чл.232 ал.1 т.2 от ЗУТ, ведно със съдебни решения на Адм.съд- Кърджали РС- Кърджали, с които това наказателно постановление е оставено в сила, с които /както и с обсъдените по-горе писмени доказателства се установява описаната в АУАН и обжалваното нак- постановление фактическа обстановка/.

Като свидетели са разпитани актосъставителят В.Д. и св. по акта П.А.а, които в своите показания потвърждават горното, и чиито показания са еднопосочни и се възприемат от съда като достоверни и в синхрон с писмените доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

В разпоредбата на чл.232 ал.1 т.2 от ЗУТ е предвидена санкция по отношение на длъжностно лице, което съгласува, одобри или издаде строителни книжа в нарушение на посоченият закон, на актовете по неговото прилагане и другите правила и нормативи по проектирането и строителството, както и на действащите устройствени планове.

По делото не се спори, че соченият като нарушител Ю. Н., е изпълнявал към дата на издаване на разрешението за строеж- 12.07.2022г. функциите на главен архитект на Община Момчилград- т.е. бил е длъжностно лице, в чиито правомощия е било издаването на разрешението за строеж /чл.148 ал. 2 от ЗУТ/, което разрешение попада в легалната дефиниция на понятието "строителни книжа" по см. на § 5 т.36 от ДР на ЗУТ и за което се твърди, че е издадено в нарушение на посочените в НП норми на ЗУТ, и цитираната наредба.

Инвестиционните проекти, по които се издава разрешение за строеж, се съгласуват и одобряват след писмено заявление на възложителя и след представяне на съответно изброените в чл.144 ал.1 от ЗУТ документи. В конкретния случай се твърди от АНО, че липсва становище за присъединяване към разпределителната мрежа, изискуемо по смисъла на чл.147 ал.2 от ЗУТ и при условията на чл.147 ал.1 т.14 от ЗУТ. Разрешението за строеж се издава на възложителя въз основа на одобрен технически или работен инвестиционен проект, когато такъв се изисква, както и когато има и съответни становища.

По делото по един безспорен начин е установено обстоятелството, че липсва становище за присъединяване към разпределителната мрежа, изискуемо по смисъла на чл.147 ал.2 от ЗУТ, вр.чл.147 ал.1 т.14 от ЗУТ, като това е установено и при оспорване на заповедта на началника на ДНСК, с която е отменено РС № 21/ 12.07.2022г. пред Административен съд-Кърджали, като оспорването е прието за неоснователно, сиреч, заповедта е потвърдена.

Предвид и това съдът приема, че е допуснато нарушение на чл.147 ал.2 от ЗУТ.

Санкционната норма на цитираната по-горе разпоредба на чл.232 ал.1 т.2 от ЗУТ предвижда санкция по отношение на няколко действия на длъжностно лице, а именно: което съгласува, одобри или издаде строителни книжа в нарушение на посочения закон, на актовете по неговото прилагане и другите правила и нормативи по проектирането и строителството, както и на действащите устройствени планове. В разглеждания случай жалбоподателят, видно от обстоятелствената част на обжалваното НП е санкциониран за това, че е издал разрешение за строеж № 21/ 12.07.2022г.- без да има положително становище за присъединяване към електро разпределителната система, което е било нарушение на чл.147 ал.2 от ЗУТ, защото се отнася за обекти по смисъла на чл.147 ал.1 т.14 от ЗУТ, и бил осъществен съставът на чл.232 ал.1 т.2 от ЗУТ. Наложена санкция е една- „глоба“ в размер от 1 500 лева.

Въз основа на гореизложеното съдът достига до следните изводи; по делото се установи със една категоричност, че на 12.07.2022г. жалбоподателят, в качеството на Главен архитект на Община Момчилград е издал Разрешение за строеж за посоченият обект, описан по-горе. Разрешението за строеж е било отменено със Заповед от 01.08.2022г. на Началника на РДНСК- Кърджали, който е АНО в настоящото производство, като от своя страна тази Заповед е била обжалвана от жалбоподателят, и съответно същата е оставена в сила- оспорването е било отхвърлено.

По делото се установи, че Актосъставителят и административно-наказващият орган са приели, че жалбоподателят, като Гл. архитект на община Момчилград е издал визираната по-горе заповед, без да е представено положително становище за присъединяване към ел.разпределителната мрежа. В обжалваното НП /а и в АУАН/, е посочено правното основание, поради

което строежът следва да бъде придружен с представено положително становище за присъединяване към разпределителната мрежа- сиреч, посочена е конкретна нарушена норма от ЗУТ. Ангажирането на административно – наказателната отговорност изисква категорично и безпротиворечиво доказване на извършеното нарушение, каквато безспорност в конкретния случай е налице. За да носи отговорност по конкретния текст следва жалбоподателя да е издал строителното разрешение, без същото да е придружено със съответното описано в ЗУТ- чл.147 ал.1 т.14 от ЗУТ становище. Съдът не приема, че представеният и обсъден по-горе договор представлява такова становище, както и не приема, че даденото по РС № 23 становище е относимо и за това по РС №21, т.к. двете разрешения за строеж имат различен предмет- по едното монтажът ще бъде извършен върху покрив, а по другото- върху самият недв.имот- описани подробно. Не може да се приеме и тезата, че договора се отнася и за двете фотоволтаични централи, тъй като тяхната обща инсталационна мощност надхвърля 1 MW, визирана в чл.147 ал.1 т. 14 от ЗУТ. С оглед на изложеното се обосновава извод, че при издаване на Разрешение за строеж № 21 от 12.07.2022г. е нямало становище, с което да са определени условията за присъединяване към разпределителната мрежа, в нарушение на чл.147 ал.2 от ЗУТ.

По безспорен начин е установено, че липсва съгласуване, изразяващо с получаване на положително становище за присъединяване към ел.разпределителната мрежа, т.к., даденото разрешение за строеж касае строеж, за който съгласно нормата на чл.147 ал.1 т.14 от ЗУТ, се иска предварително положително становище от съответните лица- посочени конкретно, и това е задължително, предварително условие за издаването на разрешението за строеж.

Обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като законосъобразно, като съдът намира, че при съставяне на АУАН не са допуснати и съществени процесуални нарушения, а именно - че същото е издадено в съответствие с изискванията на нормата на чл.42 от ЗАНН- посочени са датата, начина и мястото на извършване на нарушението, самото нарушение е описано със неговите обективни и субективни белези. По същият начин е законосъобразно и обжалваното нак.постановление, издадено въз основа на същият АУАН- нак.постановление отговаря на изискванията на чл.57 от ЗАНН. Съдът счита, че АНО правилно е установил съдържанието на нарушената норма и е подвел деянието на жалбоподателя под същата и е

наложил съответстващото наказание, като е определил и размера на същото в минимален размер.

В нак.постановление е направено съответно описание на обстоятелства, които са релевантни по конкретният случай и тяхното подвеждане под приложимата материално-правна норма. Съгласно препращащата норма на [чл.238 ал.1 от ЗУТ](#), установяването на нарушението, издаването, обжалването и изпълнението на НП се извършва по реда на ЗАНН, доколкото в специалния закон няма предвидено друго. С оглед на тази препращаща разпоредба на ЗУТ, в процедурата по установяване на нарушението, обективизирано в съставения АУАН и издаването на НП, намират приложение правилата за задължителното съдържание на АУАН и НП по [чл.42](#) и [чл.57 ал.1 от ЗАНН](#). В настоящият съдът приема, че случай съдържанието на АУАН покрива изискването по [чл. 42 от ЗАНН](#) и относно съдържанието на НП в частта по описание на нарушението относно неговото време, място на извършване и обстоятелствата, при които е извършено, които са задължителни елементи от съдържанието на НП по см. на законовата регламентация по [чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН](#).

Съдът намира за неоснователно възражението за изтекла давност по смисъла на чл.34 от ЗАНН, и това е така защото нарушението е установено на 26.07.2022г.- при извършена служебна проверка, а АУАН е издаден на 26.10.2022г, т.е. в тримесечният срок.

Освен изложеното следва да бъде изтъкнато и обстоятелството, че разрешението за строеж е отменено с нарочна заповед на началника на РДНСК, като заповедта е била обжалвана и обжалването е било прието за неоснователно, което също е индикация за допуснато административно нарушение, въпреки, че се касае за две отделни производства, за които се прилага различен правен ред, уреден съответно в ЗУТ и в ЗАНН.

С оглед на изложеното съдът приема, че в процесното нак.постановление са индивидуализирани всички съставомерни признаци на нарушението, за което е наложено наказанието на жалбоподателя. Липсва допуснато съществено противоречие между фактическото описание на същото в АУАН и описаните в НП, като в акта и в нак.постановление е посочено, че жалбоподателя е извършил нарушението в качеството си на Главен архитект на община.

Предвид горното съдът приема, че е допуснато нарушение на чл.147 ал.2 от ЗУТ, с което е осъществен състав на административно деяние по чл.232 ал.1 т.2 от ЗУТ, за което правилно е определено и наложено наказание „глоба“ в 1 500 лева. Съдът приема, че извършените от жалбоподателят действия съставляват административно нарушение, поради и което следва наказателното постановление да бъде потвърдено. АНО е преценил всички обстоятелства, относими към случая при определяне конкретния размер на наказанието, като е приел, че липсва маловажност по смисъла на чл.28 от ЗАНН, и е съобразил предходно негово нарушение, за което е бил санкциониран, и по този начин е определил размера на същото, който е законосъобразен.

Ето защо атакуваното наказателно постановление- описано по-горе, с което на жалбоподателят за нарушение по чл.147 ал.2 от ЗУТ и на основание чл. 232 ал.1 т.2 от ЗУТ е наложена глоба в размер на 1 500 лева, следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото и на осн.чл.63 ал.5 от ЗАНН, съдът, предвид обстоятелството, че АНО е бил защитаван в производството по делото от юрисконсулт, намира, че следва в полза на РДНСК- Кърджали да се присъди ю.к. възнаграждение в размер на 100 лева.

Предвид изложеното и на основание ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № КЖ- 1/ 24.04.2022г., с което на арх.Ю. А. Н. с ЕГН- *****, за нарушение по чл.147 ал.2 от ЗУТ и на основание чл.232 ал.1 т.2 от ЗУТ е наложена глоба в размер на 1 500 лева.

ОСЪЖДА арх.Ю. А. Н. с ЕГН- *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на РДНСК- Кърджали сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- Кърджали в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Момчилград: _____